

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 17ης Φεβρουαρίου 1995 *

Στην υπόθεση T-308/94 R,

Cascades SA, εταιρία του γαλλικού δικαίου με έδρα το Bagnolet (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Jean-Louis Fourgoux, Jean-Patrice de La Laurencie, του Δικηγορικού Συλλόγου Παρισίων, και Jean-Yves Art, του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Richard Lyaί, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Géraud de Bergues, εθνικό υπάλληλο αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση:

- αναστολής, μέχρις ολοκληρώσεως της επί της ουσίας διαδικασίας στην υπόθεση T-308/94, της εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως 94/601/EK της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, της σχετικής με διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι, ΕΕ L 243, σ. 1), καθόσον επιβάλλουν στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να καταβάλει πρόστιμο 16,2 εκατομμυρίων ECU, το βραδύτερο μέχρι τις 4 Νοεμβρίου 1994·

- αναστολής, ως συντηρητικό μέτρο, της εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως, μέχρι εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων ή μέχρι της ημερομηνίας που θα κρίνει εύλογη ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Στις 13 Ιουλίου 1994 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση σχετικά με μία διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι), η οποία διορθώθηκε με απόφαση της 26ης Ιουλίου 1994 και δημοσιεύθηκε, διορθωμένη, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ L 243, σ. 1· στο εξής: απόφαση). Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως, οι απαριθμούμενες σ' αυτήν

19 επιχειρήσεις χαρτονιού, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, συμμετέχοντας σε συμφωνία και σε εναρμονισμένη πρακτική, από τα μέσα του έτους 1986, δυνάμει των οποίων ανέπτυξαν διάφορες δραστηριότητες αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς, οι οποίες διαλαμβάνονται περιληπτικά στο άρθρο 1.

2 Με το άρθρο 3 της αποφάσεως επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ανερχόμενο σε 16,2 εκατομμύρια ECU για τις διαπιστούμενες στο άρθρο 1 παραβάσεις. Το άρθρο 4 προβλέπει ότι τα επιβαλλόμενα κατά το άρθρο 3 πρόστιμα είναι καταβλητέα σε ECU εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης.

3 Με έγγραφο της 1ης Αυγούστου 1994 η Επιτροπή κοινοποίησε την απόφαση στην προσφεύγουσα. Στο έγγραφό της αυτό τόνιζε ότι, σε περίπτωση που η προσφεύγουσα προσφύγει στο Πρωτοδικείο, δεν θα προβεί σε καμία ενέργεια για την είσπραξη του ποσού του προστίμου, εφόσον υπολογιστούν επ' αυτού τόκοι, από της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας καταβολής, και εφόσον κατατεθεί, το βραδύτερο μέχρι της ημερομηνίας αυτής, τραπεζική εγγύηση αποδεκτή από την Επιτροπή και καλύπτουσα τόσο το κεφάλαιο όσο και τους τόκους ή τις προσαυξήσεις.

4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Οκτωβρίου 1994, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως, καθόσον την αφορά, ή, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 3 της αποφάσεως.

5 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Νοεμβρίου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΚ, αφενός μεν, να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως, καθόσον της επιβάλλουν την υποχρέωση καταβολής προστίμου 16,2 εκατομμυρίων ECU, μέχρι την ολοκλήρωση της επί της ουσίας διαδικασίας στην υπόθεση T-308/94, αφετέρου δε, να διατάξει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου την Επιτροπή, ως συντηρητικό μέτρο, να μην προβεί στην είσπραξη του προστίμου που της επιβλήθηκε με τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως, μέχρι να αποφασίσει επί της αιτήσεως προσωρινών μέτρων ή μέχρι την ημερομηνία που θα κρίνει εύλογη ο Πρόεδρος.

- 6 Η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της προκειμένης αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 18 Νοεμβρίου 1994. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις στις 25 Νοεμβρίου 1994.
- 7 Κατά την ακρόαση της 25ης Νοεμβρίου 1994, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου κάλεσε τους διαδίκους να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις με σκοπό την άρση των διαφωνιών τους ως προς την εκτίμηση των σχετικών οικονομικών στοιχείων και την κατόπιν ενδεχομένη συμφωνία τους άρση της διαφοράς που έχει τεθεί υπό την κρίση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή. Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου κάλεσε ακόμη επίσης τους διαδίκους να του ανακοινώσουν το αποτέλεσμα των συνομιλιών τους εντός εβδομάδας από της ακροάσεως, είτε υπό μορφή ενιαίου εγγράφου περιέχοντος τη συμφωνία στην οποία θα έχουν καταλήξει, είτε υπό μορφή χωριστών εκθέσεων στις οποίες θα αναπτύσσουν τα αιτήματά τους. Με επιστολές της 2ας Δεκεμβρίου 1994, οι διάδικοι ζήτησαν παράταση της προθεσμίας για την κατάθεση αυτών των στοιχείων, αίτημα το οποίο ο Πρόεδρος αποδέχτηκε με έγγραφο της ίδιας ημέρας. Με επιστολές της 8ης Δεκεμβρίου 1994 ζητήθηκε νέα παράταση, η οποία χορηγήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1994. Τέλος, με επιστολές της 15ης Δεκεμβρίου 1994, τελευταίας ημέρας της προθεσμίας που είχε ταχθεί, οι διάδικοι ενημέρωσαν τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου για την αποτυχία των διαπραγματεύσεών τους. Οι επιστολές της 8ης και της 15ης Δεκεμβρίου 1994, συνοδευόμενες με αντίγραφα των επιστολών που αντήλλαξαν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων, περιέχουν εξηγήσεις ως προς την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων και τις απόψεις των διαδίκων.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα που διατύπωσαν οι διάδικοι πριν από την ακρόαση

- 8 Ως προς το περιεχόμενο της αιτήσεώς της, η προσφεύγουσα τονίζει, προκαταρκτικώς, ότι το μόνο σημείο διαφωνίας της με την Επιτροπή αφορά το αν η αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως πρέπει να εξαρτηθεί από την κατάθεση τραπεζικής εγγυήσεως που να καλύπτει την ενδεχόμενη καταβολή του προστίμου και των σχετικών τόκων.

- 9 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, προς επίλυση αυτού του ζητήματος, δεν χρειάζεται να εξεταστεί αν συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο Κανονισμός Διαδικασίας για τη χορήγηση αναστολής εκτελέσεως ενός μέτρου, αλλά πρέπει απλώς να εξεταστεί αν είναι νόμιμη η απαίτηση καταθέσεως τραπεζικής εγγυήσεως. Κατά τη νομολογία, παρέκκλιση από την απαίτηση αυτή δικαιολογείται σε «εξαιρετικές περιπτώσεις», όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση.
- 10 Σχετικώς, η προσφεύγουσα αναφέρεται κατ' αρχάς στην οικονομική της κατάσταση. Επικαλείται, κατά σειρά, τις ζημίες που υπέστη, την ταμειακή της κατάσταση, τις υποχρεώσεις της έναντι ορισμένων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και τα διαβήματα στα οποία προέβη για την εξασφάλιση της εγγυήσεως που ζήτησε η Επιτροπή. Βάσει της αναλύσεως αυτής, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι αδυνατεί να παράσχει την εν λόγω εγγύηση.
- 11 Η προσφεύγουσα αναφέρεται, επίσης, στην οικονομική κατάσταση της μητρικής της εταιρίας (στο εξής: CPI), καθώς και της εταιρίας που κατέχει την πλειοψηφία του κεφαλαίου της μητρικής της εταιρίας (στο εξής: Cascades Inc.). Καμία από τις εταιρίες αυτές δεν έχει τη δυνατότητα να παράσχει την αιτηθείσα εγγύηση ή να παρέμβει σε τραπεζικά ιδρύματα προκειμένου αυτά να χορηγήσουν την εγγύηση αυτή για λογαριασμό της προσφεύγουσας. Ως προς τη CPI, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η οικονομική της κατάσταση είναι ιδιαίτερα επισφαλής. Αναφέρεται στις ζημίες που έχουν σωρευθεί στην εν λόγω εταιρία, στις χρηματοπιστωτικές της υποχρεώσεις και στην επισφαλή οικονομική κατάσταση των θυγατρικών της, στις οποίες περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα. Ειδικότερα, η Cascades Inc. έχει έμμεση μόνο συμμετοχή στο κεφάλαιο της προσφεύγουσας, ανερχόμενη τελικώς σε ποσοστό λιγότερο από 50 %. Η εταιρία αυτή, επίσης, βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, καθόσον υπέστη σημαντικές ζημίες και τα χρέη της υπερβαίνουν κατά πολύ τα κεφάλαιά της. Απόφαση της διοικήσεως της εταιρίας να επιβαρύνει το ενεργητικό της προκειμένου να μπορέσει η προσφεύγουσα να λάβει την αιτηθείσα εγγύηση θα μπορούσε να θεωρηθεί, υπό τις δεδομένες συνθήκες, ως πράξη δυνάμενη να θεμελιώσει την ευθύνη της έναντι των μετόχων της εταιρίας.
- 12 Σε περίπτωση που κριθεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ότι επιβάλλεται να εξεταστεί αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 104,

παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας για τη χορήγηση ασφαλιστικών μέτρων, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν στην παρούσα υπόθεση και ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να διαταχθεί η αιτηθείσα αναστολή εκτελέσεως.

- 13 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι η προθεσμία για την καταβολή του προστίμου ή, σε εναντία περίπτωση, για τη σύσταση της τραπεζικής εγγυήσεως έληξε στις 4 Νοεμβρίου 1994 και ότι, επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να κινήσει τη διαδικασία εισπράξεως του προστίμου ήδη από τις 5 Νοεμβρίου 1994, εκτός αν διαταχθεί, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως. Συνεπώς, συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος.
- 14 Όσον αφορά, εξάλλου, την εκ πρώτης όψεως δικαιολογία της χορηγήσεως του αιτουμένου μέτρου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει προς στήριξη της κυρίας προσφυγής δεν μπορούν να θεωρηθούν, εκ πρώτης όψεως, ως προφανώς αβάσιμα. Για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, η προσφεύγουσα συνόψισε τα επιχειρήματα αυτά υπό μορφή τριών λόγων που αφορούν, αντιστοίχως, παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης και των σχετικών με την εφαρμογή του κανόνων δικαίου, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση ουσιαστών διαδικαστικών κανόνων στο πλαίσιο των διαδικασιών που κινήθηκαν βάσει του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25· στο εξής: κανονισμός 17), όπως έχει τροποποιηθεί, και του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37).
- 15 Προς στήριξη του λόγου που αναφέρεται στην παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης και των σχετικών με την εφαρμογή του κανόνων δικαίου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 11ης Απριλίου 1989, 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen και Silver Line Reisebüro, Συλλογή 1989, σ. 803), δεν μπορούν να της καταλογιστούν η συμφωνία και η εναρμονισμένη πρακτική που διαπίστωσε η Επιτροπή, καθόσον αυτές απορρέουν απευθείας και αποκλειστικώς από την αφόρητη πίεση που ασκούσαν επ' αυτής οι προβαίνοντες στις καταγγελλόμενες ενέργειες. Εξάλλου, ενόψει των κριτηρίων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στις αιτιολογικές

σκέψεις της αποφάσεως δεν μπορεί να αποδοθεί στην προσφεύγουσα η συμμετοχή των εταιριών Kartonfabriek van Duffel και Djurafors AB στη συμφωνία και στην εναρμονισμένη πρακτική, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1 της αποφάσεως, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία αγόρασε τις εν λόγω εταιρίες. Η προσφεύγουσα επικρίνει, επίσης, τον υπερβολικό χαρακτήρα του προστίμου που της επιβλήθηκε. Από της απόψεως αυτής, η απόφαση παραβιάζει το άρθρο 15 του κανονισμού 17, καθώς και την πρακτική που είχε ακολουθήσει προηγουμένως η Επιτροπή κατά την έκδοση των αποφάσεών της, καθόσον δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη το είδος και τη βαρύτητα της παραβάσεως που προσάπτεται στην προσφεύγουσα. Εξάλλου, στην απόφαση δεν αιτιολογούνται επαρκώς τα ποσά των προστίμων που επέβαλε η Επιτροπή, ούτε λαμβάνονται υπόψη οι ελαφρυντικές περιστάσεις που υπάρχουν υπέρ της προσφεύγουσας.

- 16 Ως προς τον λόγο που αναφέρεται στην προσβολή δικαιωμάτων άμυνας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στην κοινοποίηση των αιτιάσεων δεν τονίστηκε όσο έπρεπε μία από τις αιτιάσεις που περιέχονται στο άρθρο 1 της αποφάσεως, συγκεκριμένα αυτή που αφορά την ύπαρξη «κοινού βιομηχανικού σχεδίου» για τον περιορισμό του ανταγωνισμού και την πραγματοποίηση «σε τακτά χρονικά διαστήματα μυστικών συναντήσεων». Εξάλλου, κατ' αντίθεση προς την απόφαση, η οποία όρισε περίοδο αναφοράς από τα μέσα του 1986 έως τον Απρίλιο του 1991, στο ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, γινόταν μνεία για «επιτυχία» προβαλλομένων «πρωτοβουλιών» διακανονισμού, ήδη από τη δεκαετία του 70, της σχετικής αγοράς. Η μνεία αυτή θίγει τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, καθόσον ενοχοποιείται χωρίς να έχει τηρηθεί η διαδικασία αντιπαραθέσεως επιχειρημάτων που προβλέπει ο κανονισμός 17.
- 17 Ως προς την παραβίαση ουσιαστών διαδικαστικών κανόνων, η προσφεύγουσα αιτιάζει την Επιτροπή ότι παραβίασε την υποχρέωση απορρήτου που επιβάλλει το άρθρο 214 της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, ανακοινώνοντας στον τύπο την επικείμενη έκδοση της αποφάσεως και την προβαλλόμενη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε απαγορευμένη σύμπραξη. Η Επιτροπή παραβίασε, επίσης, την αρχή της συλλογικότητας, κατά την οποία πρέπει να λαμβάνονται οι αποφάσεις της, εκδίδοντας στις 26 Ιουλίου 1994 απόφαση διορθώνουσα ουσιασώς την αρχική απόφαση της 13ης Ιουλίου 1994, χωρίς να διευκρινίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες έγινε η σχετική διάσκιψη.
- 18 Όσον αφορά την προϋπόθεση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καταβολή του προστίμου των 16,2 εκατομμυρίων

ECU θα την περιήγε σε τόσο κρίσιμη οικονομική κατάσταση που θα μπορούσε να προκαλέσει την εκ μέρους της κατάθεση του ισολογισμού ή ακόμη την αναστολή των πληρωμών της.

- 19 Επικαλούμενη το άρθρο 107, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, μολονότι δεν μπορεί να καταθέσει την τραπεζική εγγύηση που ζήτησε η Επιτροπή, μπορεί ωστόσο να παράσχει ασφάλεια εγγυόμενη το 30 % περίπου του ποσού του προστίμου, αυξημένου κατά τους σχετικούς τόκους, υπό την επιφύλαξη ενεργοποιήσεως φορολογικής φύσεως αξιώσεώς της κατά του γαλλικού Δημοσίου. Εξάλλου, δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να αναλάβει την υποχρέωση να κοινοποιεί τακτικά στην Επιτροπή τα έγγραφα που αφορούν την οικονομική της κατάσταση και να εξετάζει ετησίως μαζί της τις δυνατότητες παροχής συμπληρωματικών εγγυήσεων. Οι εγγυήσεις αυτές θα μπορούσαν να παρασχεθούν σταδιακά, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1997, με βάση τις εύλογες προβλέψεις των εμπορικών της αποτελεσμάτων, .
- 20 Προτού να εξετάσει το βάσιμο των επιχειρημάτων που ανέπτυξε η προσφεύγουσα, η Επιτροπή αναφέρεται, με γραπτές της παρατηρήσεις, στο αντικείμενο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Κατά την Επιτροπή, αν το Πρωτοδικείο δεχθεί το αίτημα της προσφεύγουσας για αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως, το αποτέλεσμα θα είναι να απαλλαγεί η προσφεύγουσα από την καταβολή των σχετικών με το πρόστιμο τόκων. Αν αυτό είναι το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με την αίτηση της προσφεύγουσας, το σκέλος αυτό της αιτήσεως πρέπει να απορριφθεί ως οπωσδήποτε αβάσιμο, ελλείψει του επείγοντος χαρακτήρα (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549).
- 21 Η Επιτροπή φρονεί, επίσης, προκαταρκτικώς πάντοτε, ότι το αίτημα να διατάξει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως, μέχρι να αποφανθεί επί της αιτήσεως προσωρινών μέτρων, στερείται αντικειμένου. Πράγματι, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της, δεν θα προέβαινε στις απαιτούμενες ενέργειες για την αναγκαστική εκτέλεση της αποφάσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΚ, πριν από την ημερομηνία εκδόσεως διατάξεως επί της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

- 22 Ως προς το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, η Επιτροπή τονίζει, κατ' αρχάς, ότι η έννοια των «εξαιρετικών περιστάσεων», κατά τη σχετική νομολογία (ιδίως, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 1983, 234/82 R, *Ferriere de Roè Volciano* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 725· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Αυγούστου 1994, T-156/94 R, *Aristrain* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-715), πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς. Γενικώς, η υποχρέωση παροχής τραπεζικής εγγύησης ποσού αντιστοίχου προς το επιβληθέν πρόστιμο συνιστά το ελάχιστο που απαιτεί το κοινοτικό δημόσιο συμφέρον. Η προσφεύγουσα, ως παραγωγός επιχείρηση χαρτονιού, και ανήκουσα σε μεγάλο διεθνή όμιλο, δεν πληροί τις προϋποθέσεις που η νομολογία συνδέει με την έννοια αυτή.
- 23 Όσον αφορά τον επείγοντα χαρακτήρα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα που διαβίβασε η προσφεύγουσα μαζί με την αίτησή της περί ασφαλιστικών μέτρων δεν την έπεισαν για την αδυναμία της εν λόγω επιχειρήσεως και του ομίλου στον οποίο ανήκει να καταβάλουν το πρόστιμο που της επιβλήθηκε ή, άλλως, να συστήσουν τραπεζική εγγύηση, καλύπτουσα τόσο το ποσό του προστίμου όσο και τους τόκους.
- 24 Κατά την άποψη της Επιτροπής, η προσφεύγουσα μπορεί να παράσχει η ίδια τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα τουλάχιστον μέρος, δηλαδή το 50 % περίπου, του ποσού του προστίμου. Πράγματι, λόγω της προαναφερθείσας αξιώσεως της κατά του γαλλικού Δημοσίου διαθέτει τα απαιτούμενα μέσα προκειμένου να λάβει εγγύηση ίση με το 30 % του ποσού αυτού. Διαθέτει επίσης εγκεκριμένες πιστώσεις οι οποίες δεν έχουν χρησιμοποιηθεί.
- 25 Εξάλλου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ικανότητα μιας επιχειρήσεως να καταβάλει το ποσό προστίμου ή, άλλως, να συστήσει την απαιτούμενη εγγύηση πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει των δυνατοτήτων της συγκεκριμένης επιχειρήσεως, αλλά και των δυνατοτήτων του ομίλου στον οποίο ανήκει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρέπει να εξεταστεί μόνον η δυνατότητα των άλλων εταιριών του ομίλου να συστήσουν, η κάθε μία μεμονωμένα, εγγύηση ίση προς το ποσό του προστίμου, αλλά να εξεταστεί, επίσης, πώς οι διάφορες επιχειρήσεις του ομίλου μπορούν, ανάλογα με τις δυνατότητες της καθεμιάς, να συμβάλουν στη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ίσης προς το ποσό αυτό.

- 26 Όσον αφορά τη CPI, η Επιτροπή αιτιάται την προσφεύγουσα για το ότι δεν κατέθεσε έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι η εταιρία αυτή αδυνατεί να παρέμβει σε μία ή περισσότερες τράπεζες προκειμένου να επιτύχει το σύνολο ή μέρος της απαιτούμενης εγγυήσεως.
- 27 Προκειμένου για τη Cascades Inc., η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η συμμετοχή της στο κεφάλαιο της CPI ανέρχεται στο 60 % περίπου, πρέπει να θεωρηθεί ως ελέγχουσα επίσης την προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πόροι της Cascades Inc. κατά την εκτίμηση της ικανότητας της προσφεύγουσας να συστήσει την απαιτούμενη εγγύηση, κατά μείζονα λόγο διότι υφίσταται υψηλός βαθμός προσωπικής συγχώνευσης μεταξύ των δύο εταιριών. Στην προσφεύγουσα εναπόκειται να αποδείξει ότι η Cascades Inc. αδυνατεί να συμβάλει καθ' οιονδήποτε τρόπο στη σύσταση της εγγυήσεως. Η προσφεύγουσα, όμως, δεν κατέθεσε κανένα έγγραφο που να θεμελιώνει αυτό το ενδεχόμενο. Αντιθέτως, λαμβανομένων υπόψη των μη χρησιμοποιηθεισών πιστώσεων, των προσφάτως εξοφληθεισών οφειλών και των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων, καθώς και της αναλύσεως των λογιστικών στοιχείων της εταιρίας, δικαιολογούνται αμφιβολίες ως προς την αδυναμία της εν λόγω εταιρίας να ενισχύσει την υποθυγατρική της να συστήσει την αιτηθείσα ασφάλεια. Τέλος, η Επιτροπή απορρίπτει το επιχείρημα της ενδεχόμενης στροφής των μετόχων κατά της διοικήσεως της εταιρίας.

Επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι μετά τις διαπραγματεύσεις τους

- 28 Στις παρατηρήσεις που κατέθεσε μετά την αποτυχία των διαπραγματεύσεών της με την Επιτροπή, η προσφεύγουσα θίγει και πάλι το ζήτημα της ικανότητάς της να συστήσει την αιτηθείσα εγγύηση και, ειδικότερα, της δυνατότητας των άλλων εταιριών του ομίλου να συμβάλουν στη σύσταση αυτής της εγγυήσεως. Εξάλλου, διατυπώνει την οριστική συμβιβαστική της πρόταση, εκθέτει τις μεθόδους και τις απαιτήσεις της Επιτροπής στο τελευταίο στάδιο των διαπραγματεύσεων και, τέλος, παραθέτει τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι αδυνατεί να ικανοποιήσει το σύνολο αυτών των διεκδικήσεων.

- 29 Ως προς την αδυναμία συστάσεως της επίμαχης εγγυήσεως, η προσφεύγουσα τονίζει, πρώτον, ότι η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της δέχεται ότι η ίδια η προσφεύγουσα αδυνατεί να παράσχει άμεσα το σύνολο της απαιτούμενης εγγύησης. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή φαίνεται να δέχεται επίσης ότι η εγγύηση που θα μπορούσε να καταθέσει βραχυπρόθεσμα η ίδια η προσφεύγουσα περιορίζεται σε ποσό που αντιστοιχεί στο 30 % περίπου του συνόλου του προστίμου, όπως αυτό ορίζεται στη σκέψη 19 της παρούσας διάταξης. Επομένως, η διαφορά μεταξύ των δύο ποσών πρέπει να καλυφθεί με τη βοήθεια των άλλων εταιριών του ομίλου.
- 30 Όσον αφορά τη CPI, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε σχεδόν καθόλου σ' αυτήν με τις παρατηρήσεις της ή στις μεταξύ των διαδίκων συναντήσεις, καθώς και ότι η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε κανένα στοιχείο που να στηρίζει τον ισχυρισμό της ότι η εταιρία αυτή έχει τη δυνατότητα να τη βοηθήσει να παράσχει το σύνολο ή μέρος της αιτουμένης εγγυήσεως.
- 31 Η προσφεύγουσα βεβαιώνει και πάλι ότι η Cascades Inc. δεν διαθέτει επί του παρόντος τα μέσα που θα της επέτρεπαν να παράσχει άμεσα το υπόλοιπο της εγγυήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, λόγω της καταστάσεως της Cascades Inc., όσον αφορά ιδίως τα χρέη της, και της περιορισμένης οικονομικής ανακάμψεως που άρχισε να παρατηρείται, η εξασφάλιση τραπεζικής εγγυήσεως κατά διαταγή της εν λόγω επιχειρήσεως προϋποθέτει την προηγούμενη παροχή στην οικεία τράπεζα βεβαίας τριτεγγυήσεως ισοδυνάμου ποσού, η παροχή της οποίας εξαρτάται από την ικανότητα της εταιρίας να δεσμεύσει επαρκή στοιχεία του ενεργητικού της. Όπως, όμως, σαφώς προκύπτει από τον μη οριστικό ισολογισμό της εν λόγω εταιρίας, ο οποίος καταρτίστηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1994, δεν υφίσταται κανένα στοιχείο του ενεργητικού που θα μπορούσε άμεσα να δεσμευθεί. Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, νομικά και οικονομικά κωλύματα δεν επιτρέπουν την δέσμευση στοιχείων του ενεργητικού πέραν εκείνων που διαθέτει η ίδια η Cascades Inc. Όσον αφορά τα νομικά κωλύματα, η δέσμευση στοιχείων του ενεργητικού μιας θυγατρικής υπέρ μιας άλλης θυγατρικής του ομίλου εξαρτάται, κατά την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, από τη συνδρομή αυστηρών προϋποθέσεων. Όσον αφορά τα οικονομικά κωλύματα, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους που αποκλείουν τη δυνατότητα δεσμεύσεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού. Πρώτον, το ενεργητικό του ομίλου είναι διεσπαρμένο σε μεγάλο αριθμό εταιριών. Δεύτερον, πρόκειται κυρίως για βιομηχανικού χαρακτήρα στοιχεία του ενεργητικού, η αξία των οποίων, σε περίπτωση αναγκαστικής εκτελέσεως κατόπιν εκποιήσεως, είναι συνήθως σημαντικά χαμηλότερη από τη λογιστική τους αξία. Τέλος, τα περισσότερα στοιχεία του ενεργητικού των εταιριών του ομίλου έχουν ήδη δοθεί ως ενέχυρο σε τραπεζικά ιδρύματα.

32 Η οριστική πρόταση συμβιβασμού που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 12 Δεκεμβρίου 1994 και την οποία, ελλείψει συμφωνίας, υποβάλλει επίσης στο Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, περιλαμβάνει τα ακόλουθα δύο σκέλη:

α) η προσφεύγουσα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξασφαλίσει τραπεζική εγγύηση για ποσό αντίστοιχο του ποσού που αναφέρεται στη σκέψη 19 της παρούσας διάταξης εντός τριών εβδομάδων από της κοινοποίησης της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου·

β) αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξασφαλίσει το υπόλοιπο της τραπεζικής εγγυήσεως που ζήτησε η Επιτροπή, με το από 1ης Αυγούστου 1994 έγγραφό της, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της κοινοποίησης της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου. Την εγγύηση αυτή θα παράσχει η προσφεύγουσα με δικά της μέσα ή, άλλως, με τα μέσα που θα θέσει στη διάθεσή της η Cascades Inc., υπό την επιφύλαξη της εγκρίσεως του διοικητικού συμβουλίου, η οποία θα δοθεί πριν από τις 31 Ιανουαρίου 1995. Σε περίπτωση κατά την οποία η έγκριση αυτή δεν δοθεί εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, τα δύο μέρη (δηλαδή η Επιτροπή και η προσφεύγουσα) απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν στο πλαίσιο του συμβιβασμού.

33 Προκειμένου να δικαιολογήσει την εξάμηνη προθεσμία για την οποία γίνεται λόγος στο σημείο β' της προτάσεώς της, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι τα μέσα που θα της επιτρέψουν να παράσχει το υπόλοιπο της εγγυήσεως θα προκύψουν είτε από ενέργειες της ίδιας, βάσει της προβλεπόμενης βελτιώσεως των οικονομικών της αποτελεσμάτων κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του έτους 1995, είτε από οικονομική βοήθεια που θα της παράσχει η Cascades Inc. Η βοήθεια αυτή μπορεί να προκύψει από την αναδιαπραγμάτευση των υφιστάμενων δυνατοτήτων δανεισμού, τη διαπραγμάτευση νέων δανείων, ή, ακόμα, από την αύξηση του κεφαλαίου της εν λόγω εταιρίας. Η τελευταία αυτή ενέργεια απαιτεί, κατά την προσφεύγουσα, τη συμπλήρωση ορισμένων προκαταρκτικών διατυπώσεων. Η ενίσχυση των δυνατοτήτων δανεισμού απαιτεί τη συνέχιση της βελτιώσεως της καταστάσεως και των αποτελεσμάτων της εν λόγω εταιρίας, καθώς και την επίδειξη της «οφειλόμενης επιμέλειας» εκ μέρους των οικείων τραπεζών.

34 Η προσφεύγουσα αναφέρει, επίσης, ότι στην πρότασή της περιέχονται δύο διευκρινίσεις που ζήτησε η Επιτροπή με την έκθεση που κατέθεσε στο Πρωτοδικείο στις 8 Δεκεμβρίου 1994, που αφορούν, αφενός μεν, την προθεσμία εντός

της οποίας πρέπει να παρασχεθεί η έγκριση του διοικητικού συμβουλίου της Cascades Inc., αφετέρου δε, ρήτρα περί απαλλαγής των δύο μερών από τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν, σε περίπτωση που η έγκριση δεν παρασχεθεί εντός της εν λόγω προθεσμίας.

35 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι αδυνατεί να ανταποκριθεί στην τρίτη απαίτηση που διατύπωσε η Επιτροπή στο εν λόγω έγγραφο, κατά την οποία η Cascades Inc. πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση να εξασφαλίσει τη σύσταση της εν λόγω εγγυήσεως για λογαριασμό της προσφεύγουσας σε περίπτωση που η ίδια η προσφεύγουσα δεν θα μπορέσει να την εξασφαλίσει εντός της προθεσμίας των έξι μηνών.

36 Η προσφεύγουσα θεωρεί την απαίτηση αυτή αδικαιολόγητη για διαφόρους λόγους. Πρώτον, η επίρριψη του βάρους του προστίμου σε εταιρία άλλη από εκείνη στην οποία απευθύνεται η απόφαση, την οποία συνεπάγεται η απαίτηση αυτή της Επιτροπής, είναι ανεπίτρεπτη από νομικής απόψεως. Πράγματι, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, μολονότι η ικανότητα συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως πρέπει πράγματι να εκτιμάται σε επίπεδο ομίλου, λαμβανομένου συνολικώς υπόψη, η υποχρέωση παροχής αυτής της εγγυήσεως βαρύνει αποκλειστικώς την εταιρία στην οποία απευθύνεται η προσβαλλομένη απόφαση. Εξάλλου, η πρόταση της Επιτροπής παραβλέπει στην ουσία τις προϋποθέσεις που θέτει η νομολογία προκειμένου να καταλογιστεί στη μητρική εταιρία η ευθύνη για την προσβάλλουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά των θυγατρικών της. Εφόσον, δηλαδή, το πρόστιμο επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, μόνον αυτή υπέχει τη νομική υποχρέωση να παράσχει την απαιτούμενη τραπεζική εγγύηση.

37 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κίνδυνος κατά του οποίου θέλει να καλυφθεί η Επιτροπή, δηλαδή η τυχόν εξαφάνιση της προσφεύγουσας εταιρίας πριν από την εκπνοή της εξαμηνιαίας προθεσμίας, χωρίς να έχει συσταθεί ολόκληρη η εγγύηση, δεν συνδέεται με την παράταση της προθεσμίας για τη σύσταση της τραπεζικής εγγυήσεως, αλλ' αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της πρακτικής που ακολουθεί η Επιτροπή να μην επιδιώκει την άμεση εκτέλεση των αποφάσεων περί επιβολής προστίμου και να χορηγεί στις επιχειρήσεις τριμηνιαία προθεσμία για την καταβολή του προστίμου ή, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως, να ζητεί τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να

προκύπτει ότι, αντιθέτως προς τα αναφερόμενα σε έκθεση λογιστικού ελέγχου που επισυνάπτεται στην προσφυγή, η παράταση της προθεσμίας για τη σύσταση της εγγυήσεως θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση αυτού του κινδύνου.

- 38 Η Επιτροπή, μολοντί δέχεται ότι η προσφεύγουσα δεν δύναται να παράσχει άμεσα ολόκληρη την εγγύηση, φρονεί ωστόσο ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την αδυναμία του ομίλου στον οποίο ανήκει να παράσχει αυτός την εγγύηση.
- 39 Αντικρούοντας το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αναφέρεται στους περιορισμούς που επιβάλλει η εθνική νομοθεσία, η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν απαιτείται μεταβίβαση οικονομικών πόρων από την Cascades Inc. προς τις θυγατρικές της, προκειμένου να μπορέσει η εταιρία αυτή να συμβάλει στη σύσταση ασφαλείας, εφόσον θα αρκούσε η σύσταση ενεχύρου επί των μετοχών που διαθέτει επί του κεφαλαίου των θυγατρικών της. Εξάλλου, κατά την άποψη της Επιτροπής, η προβλεπόμενη από τη σχετική εθνική νομοθεσία απαγόρευση εφαρμόζεται μόνον όταν η παροχή οικονομικής συνδρομής συνεπάγεται την αφερεγγυότητα της θυγατρικής, πράγμα που δεν επιχείρησε να αποδείξει η προσφεύγουσα στην παρούσα υπόθεση. Η Επιτροπή αμφισβητεί, επίσης, ότι έχει ήδη συσταθεί ενέχυρο επί του συνόλου σχεδόν των στοιχείων του ενεργητικού των εταιριών του ομίλου, προς αντιμετώπιση των οφειλών τους, και θεωρεί ότι η προσφεύγουσα και ο όμιλος στον οποίο ανήκει διαθέτουν την εμπιστοσύνη των τραπεζών, όπως αποδεικνύει η χορήγηση μακροπροθέσμων πιστώσεων. Τέλος, η Επιτροπή τονίζει ότι, βάσει των προσωρινών στοιχείων του 1994, η κατάσταση της εν λόγω επιχειρήσεως σημείωσε σαφή βελτίωση κατά το έτος αυτό.
- 40 Τέλος, η Επιτροπή δικαιολογεί την τρίτη απαίτησή της σχετικά με την υποχρέωση που πρέπει να αναλάβει η Cascades Inc., όπως εκτίθεται στη σκέψη 35 της παρούσας διάταξης, επικαλούμενη την ανάγκη καλύψεως από το ενδεχόμενο εξαφανίσεως της προσφεύγουσας πριν αυτή δυνηθεί να παράσχει την απαιτούμενη εγγύηση. Πράγματι, η Επιτροπή φρονεί ότι η απόκλιση από τους δημοσιονομικούς κανόνες που συνεπάγεται η αναβολή της συστάσεως εγγυήσεως δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να συνεπάγεται, για το δημόσιο συμφέρον, κίνδυνο μη καταβολής.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 41 Διαπιστώνεται, εκ προοιμίου, ότι ενόψει των εξηγήσεων της Επιτροπής, όπως αυτές συνοπτικά εκτίθενται στη σκέψη 21 της παρούσας διάταξης και όπως επιβεβαιώθηκαν κατά την προφορική διαδικασία, η παρούσα αίτηση πρέπει να θεωρηθεί ως στερούμενη αντικειμένου, καθόσον αποβλέπει στην αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως όσο διαρκεί η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 42 Συνεπώς, πρέπει απλώς να εξεταστεί το αίτημα της προσφεύγουσας περί απαλλαγής της από την υποχρέωση που της επέβαλε η Επιτροπή, με την επιστολή της οποίας γίνεται μνεία στη σκέψη 3 της παρούσας διατάξεως, να συστήσει τραπεζική εγγύηση ποσού ίσου με το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, ως προϋπόθεση για την αποφυγή της άμεσης είσπραξης του προστίμου αυτού.
- 43 Κατά πάγια νομολογία, το αίτημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, παρά μόνον εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις (βλ. προσφάτως τις διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Δεκεμβρίου 1994, T-295/94 R, Buchmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1265, και T-301/94 R, Laakmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1279). Η προϋπόθεση αυτή πρέπει να νοηθεί σε στενή σχέση με τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου αναφορικά με οποιαδήποτε αίτηση προσωρινών μέτρων κατά την έννοια των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ. Συνεπώς, προκειμένου να ληφθεί απόφαση αρχής και απόφαση επί των πρακτικών λεπτομερειών μιας απαλλαγής από υποχρέωση, όπως η αιτούμενη στην παρούσα υπόθεση, πρέπει να ληφθούν υπόψη, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, οι προϋποθέσεις που θέτει η εν λόγω διάταξη (βλ. τη προαναφερθείσα διάταξη Agistrain κατά Επιτροπής, σκέψη 28), δηλαδή η ύπαρξη περιστάσεων που να αποδεικνύουν το επείγον, καθώς και πραγματικών και νομικών ισχυρισμών που να δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του μέτρου το οποίο ζητείται. Κατά πάγια νομολογία, απόφαση περί αναστολής προϋποθέτει, επίσης, ότι η στάθμιση των σχετικών συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της χορηγήσεως του μέτρου αυτού (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1994, C-6/94 R, Descom κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-867, σκέψη 14).

- 44 'Όσον αφορά το επείγον, πρέπει κατ' αρχάς να εξεταστεί αν και κατά πόσο έχει αποδειχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι είναι αδύνατο για την προσφεύγουσα να συστήσει την εγγύηση που της έχει ζητηθεί.
- 45 Δεν αμφισβητείται σχετικώς ότι η δυνατότητα της προσφεύγουσας να παράσχει άμεσα και χωρίς τη συνδρομή τρίτου τη συγκεκριμένη εγγύηση περιορίζεται σε ποσοστό μόνον του προστίμου που αναφέρεται στο σημείο α' της πρότασής της για συμβιβασμό. 'Όσον αφορά το αν και εντός ποιας προθεσμίας η προσφεύγουσα θα μπορούσε να συστήσει το υπόλοιπο της εγγυήσεως, τα στοιχεία της δικογραφίας δεν είναι αρκετά ακριβή ώστε να επιτρέψουν στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να καταλήξει σε συμπέρασμα στο παρόν στάδιο της διαδικασίας.
- 46 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τη νομολογία, προκειμένου να κριθεί η ικανότητα ενός επιχειρηματία να συστήσει εγγύηση, όπως αυτή που ζητείται στην παρούσα υπόθεση, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο όμιλος εταιριών από τον οποίο εξαρτάται ο εν λόγω επιχειρηματίας άμεσα ή έμμεσα (βλ. προαναφερθείσα διάταξη Laakmann κατά Επιτροπής, σκέψη 26).
- 47 'Όσον αφορά τη CPI, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, χωρίς η Επιτροπή να διαφωνεί, η εν λόγω εταιρία δεν μπορεί επί του παρόντος να τη συνδράμει για τη σύσταση της αιτηθείσας εγγυήσεως.
- 48 'Όσον αφορά τη Cascades Inc., η οριστική πρόταση συμβιβασμού που περιέχεται στην από 15 Δεκεμβρίου 1994 επιστολή της προσφεύγουσας προς τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου αναγνωρίζει έμμεσα ότι η εταιρία αυτή μπορεί, κατ' αρχήν, να παράσχει στην προσφεύγουσα την απαιτούμενη συνδρομή προς σύσταση του υπολοίπου της εγγυήσεως, κατόπιν της διενέργειας ορισμένων πράξεων για τις οποίες απαιτείται προθεσμία περίπου 6 μηνών. Την προθεσμία αυτή δεν αμφισβητεί η Επιτροπή, η οποία δεν υποστήριξε, εξάλλου, ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να εξεύρει άλλους, περισσότερο βραχυπρόθεσμους, τρόπους για την εξασφάλιση της συνδρομής που απαιτείται για τη σύσταση της εγγυήσεως.

- 49 Όσον αφορά το *fumus boni juris* της κύριας προσφυγής, διαπιστώνεται ότι οι λόγοι που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξή της, επί των οποίων εξάλλου η Επιτροπή δεν διατύπωσε τη γνώμη της στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, δεν κρίνονται, εκ πρώτης όψευς, ως στερούμενοι οποιασδήποτε βάσεως. Επιβάλλεται, ιδίως, να εξεταστεί επισταμένως ο λόγος που αφορά την παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης και των σχετικών με την εφαρμογή του κανόνων δικαίου. Η επισταμένη αυτή εξέταση, από πραγματικής και νομικής απόψεως, εκφεύγει του πλαισίου της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 50 Επιβάλλεται, συνεπώς, το συμπέρασμα ότι οι σχετικές με το επείγον και το *fumus boni juris* προϋποθέσεις συντρέχουν στην παρούσα υπόθεση. Πρέπει, επομένως, να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα αναστολή εκτελέσεως, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που απαιτείται για τη σύσταση της εγγυήσεως.
- 51 Ωστόσο, προκειμένου να καθοριστούν οι πρακτικές λεπτομέρειες της αναστολής εκτελέσεως, επιβάλλεται η στάθμιση των σχετικών συμφερόντων και ειδικότερα του συμφέροντος της Επιτροπής να μπορέσει να εισπράξει το πρόστιμο σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής και του συμφέροντος της προσφεύγουσας να αποφύγει, σε περίπτωση αδυναμίας άμεσης συστάσεως ολόκληρης της απαιτούμενης εγγυήσεως, την άμεση καταβολή του προστίμου, η οποία θα έθετε σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της.
- 52 Η πρόταση που διατυπώνει η προσφεύγουσα, όπως αυτή συνοπτικά εκτέθηκε στη σκέψη 32 της παρούσας διάταξης, συμβιβάζει προφανώς τα δύο αυτά συμφέροντα, πλην του κινδύνου που θα συνεπαγόταν, για την προστασία της κοινοτικής έννομης τάξης και των δημοσιονομικών της Κοινότητας, η θέση ενδεχομένως της εταιρίας υπό δικαστική εκκαθάριση κατά τη διάρκεια της εξάμηνης περιόδου στην οποία αναφέρεται το σημείο β' της εν λόγω προτάσεως, χωρίς να έχει συσταθεί η απαιτούμενη εγγύηση για το οφειλόμενο υπόλοιπο του ποσού του προστίμου. Πράγματι, σε μια τέτοια περίπτωση, η απλή υποχρέωση που ανέλαβε η Cascades Inc., κατόπιν εγκρίσεως του διοικητικού της συμβουλίου, να συνδράμει την προσφεύγουσα για τη σύσταση του υπολοίπου της εγγυήσεως θα μπορούσε να απολέσει κάθε πρακτική χρησιμότητα για την Επιτροπή.
- 53 Συνεπώς, πρέπει να ζητηθεί από την προσφεύγουσα, ως προϋπόθεση για τη χορήγηση συμπληρωματικής προθεσμίας έξι μηνών για τη σύσταση του υπο-

λοΐπου της τραπεζικής εγγυήσεως, να προσκομίσει έγγραφο με το οποίο η Cascades Inc. να αναλαμβάνει να συστήσει η ίδια την εγγύηση αυτή για λογαριασμό της προσφεύγουσας σε περίπτωση κατά την οποία, πριν από τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η προσφεύγουσα θα ετίθετο υπό δικαστική εκκαθάριση, χωρίς να έχει συστήσει την εγγύηση αυτή.

- 54 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής φρονεί, αφενός, ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αρκετά πειστικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει, εκ πρώτης όψεως, ότι η Cascades Inc. δεν δύναται να αναλάβει μια τέτοια υποχρέωση, καλύπτουσα το ενδεχόμενο εκκαθαρίσεως της προσφεύγουσας κατά την εξάμηνη αυτή περίοδο. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από τις διαπιστώσεις των σκέψεων 46 και 48 της παρούσας διάταξης και δεν επηρεάζεται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η προτεινόμενη λύση, συνεπαγόμενη επίρριψη του βάρους του προστίμου επί εταιρίας άλλης από εκείνη προς την οποία απευθύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν συμβιβάζεται με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον καταλογισμό στην εν λόγω εταιρία της ευθύνης για τη συμπεριφορά μιας από τις θυγατρικές της. Πράγματι, στην περίπτωση που η χορήγηση της αιτουμένης αναστολής εξαρτηθεί από την ανάληψη μιας τέτοιας υποχρεώσεως, η Cascades Inc. θα καθίστατο ενδεχόμενη και έμμεση οφειλέτης της Επιτροπής μόνον εφόσον αποδεχόταν να αναλάβει αυτή την υποχρέωση.
- 55 Εξάλλου, η επιβολή μιας τέτοιας προϋποθέσεως για τη χορήγηση της αιτουμένης αναστολής δεν είναι δυσανάλογη, ανεξαρτήτως της πραγματικής εκτάσεως του κινδύνου στην αντιμετώπιση του οποίου αποσκοπεί. Πρέπει σχετικώς να ληφθεί υπόψη ότι η αναστολή όχι μόνον της καταβολής του προστίμου, αλλά και της συστάσεως του υπολοίπου της εγγυήσεως, επί έξι μήνες, συνιστά μια εξαιρετική δυνατότητα που παρέχεται προς όφελος της προσφεύγουσας. Έχοντας αυτό υπόψη, σε περίπτωση κατά την οποία ο κίνδυνος δικαστικής εκκαθαρίσεως της προσφεύγουσας πριν από τη σύσταση του υπολοίπου της εγγυήσεως κριθεί σημαντικός, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ανάγκη συστάσεως εγγυήσεως αποτελεσματικής για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος. Αντιθέτως, σε περίπτωση κατά την οποία ο κίνδυνος αυτός αποδειχθεί ελάχιστος, δεν πρόκειται, εν πάση περιπτώσει, να δοθεί συνέχεια στην αιτηθείσα ανάληψη υποχρεώσεως. Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η τήρηση της υποχρεώσεως που θα αναλάβει η Cascades Inc. δεν μπορεί να ζητηθεί παρά μόνον αν, πριν από τη λήξη της εξάμηνης προθεσμίας, η προσφεύγουσα τεθεί υπό δικαστική εκκαθάριση χωρίς να έχει προβεί η ίδια στη σύσταση ολόκληρης της εγγυήσεως. Αντιθέτως, αν κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η προσφεύγουσα δεν έχει τεθεί υπό δικαστική εκκαθάριση, το πρόστιμο θα καταστεί άμεσα απαιτητό, εφόσον δεν έχει εν τω μεταξύ συσταθεί η αιτηθείσα εγγύηση.

56

Ωστόσο, πρέπει επίσης να εξεταστεί η περίπτωση κατά την οποία η κατάσταση της προσφεύγουσας θα εμφάνιζε αισθητή επιδείνωση κατά την εν λόγω περίοδο, χωρίς όμως να τεθεί υπό δικαστική εκκαθάριση. Σε μια τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή θα είχε έννομο συμφέρον να λάβει οποιοδήποτε μέτρο απαιτείται για τη διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και, ειδικότερα, να ζητήσει μεταρρύθμιση της παρούσας διάταξης, κατά το άρθρο 108 του Κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου, προκειμένου ιδίως να αποτρέψει το ενδεχόμενο χρησιμοποίησης της διατάξεως για άλλους σκοπούς. Προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει, ανά πάσα στιγμή, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, αν απαιτείται μια τέτοια ενέργεια, πρέπει να τηρείται ενήμερη της εξέλιξης της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κατάστασης της προσφεύγουσας. Απαιτείται προς τούτο να προβλεφθεί η κοινοποίηση, επί μηνιαίας βάσεως και μέχρι συστάσεως του υπολοίπου της εγγύησης — ή άλλως μέχρι λήξεως της εν λόγω εξαμήνου περιόδου — αριθμητικών στοιχείων βάσει των οποίων θα μπορεί η Επιτροπή να εκτιμά την εξέλιξη της δυνατότητας της προσφεύγουσας να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της, στοιχείων που θα αναφέρονται, ιδίως, στην εξέλιξη του κύκλου εργασιών της και του λογαριασμού εκμεταλλεύσεως, καθώς και των τυχόν μεταβολών της καταστάσεως του παθητικού της και της συνθέσεως του ενεργητικού της. Ομοίως, πρέπει να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα να κοινοποιεί στην Επιτροπή, εκ των προτέρων, οποιαδήποτε απόφαση θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιαστικώς την οικονομική και χρηματοπιστωτική της κατάσταση ή το νομικό καθεστώς της. Ευθύς μετά την κοινοποίηση της παρούσας διάταξης, η Επιτροπή θα προσδιορίσει επακριβέστερα στην προσφεύγουσα τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία, λαμβάνοντας υπόψη την πρακτική που ακολουθείται στον τομέα της διαχειρίσεως και της λογιστικής των επιχειρήσεων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Αναστέλλεται, υπό τους όρους που ακολουθούν, η εκτέλεση της υποχρεώσεως της προσφεύγουσας να συστήσει υπέρ της Επιτροπής τραπεζική εγγύηση προς αποφυγή της άμεσης είσπραξης του προστίμου που της επιβλήθηκε με το άρθρο 3 της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικής με διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι):

- α) η προσφεύγουσα συνιστά την εγγύηση αυτή, αντιστοιχούσα προς το 30 % του ποσού του προτίμου, αυξημένου κατά τους τόκους που καθορίζονται με το έγγραφο κοινοποίησης της 1ης Αυγούστου 1994, εντός προθεσμίας τριών εβδομάδων από της κοινοποίησης της παρούσας διατάξεως·
- β) συνιστά το υπόλοιπο της εγγυήσεως, αυξημένο κατά τους προαναφερθέντες τόκους, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της ίδιας ημερομηνίας.
- 2) Μέχρι συστάσεως ολοκλήρου της εγγυήσεως ή, αν τούτο δεν λάβει χώρα, μέχρι λήξεως της οριζομένης στο σημείο 1, στοιχείο β', του διατακτικού της παρούσας διατάξεως προθεσμίας, η προσφεύγουσα κοινοποιεί στην Επιτροπή:
- α) επί μηνιαίας βάσεως, τα κυριότερα στοιχεία που αφορούν την εξέλιξη της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής της καταστάσεως, στοιχεία που πρόκειται να καθορίσει η Επιτροπή ευθύς μετά την κοινοποίηση της παρούσας διατάξεως·
- β) οποιαδήποτε απόφαση που θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιωδώς την οικονομική της κατάσταση ή που αποβλέπει στη μεταβολή του νομικού της καθεστώτος, και τούτο προ της λήψεως μιας τέτοιας αποφάσεως.
- 3) Η αναστολή που χορηγείται κατά το σημείο 1, στοιχείο β', του διατακτικού της παρούσας διατάξεως παύει να παράγει τα αποτελέσματά της αν η προσφεύγουσα δεν κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός προθεσμίας τριών εβδομάδων από της κοινοποίησης της παρούσας διατάξεως:
- α) την έγκριση, από το διοικητικό συμβούλιο της Cascades Inc., της παρεμβάσεως της εν λόγω εταιρίας προκειμένου αυτή να θέσει στη διάθεση της προσφεύγουσας τα απαιτούμενα μέσα για τη σύσταση του υπολοίπου της εγγυήσεως, όπως καθορίζεται στο σημείο 1, στοιχείο β', του διατακτικού της παρούσας διατάξεως και εντός της αντίθι τασσομένης προθεσμίας·
- β) την ανάληψη υποχρεώσεως εκ μέρους της Cascades Inc. να συστήσει, για λογαριασμό της προσφεύγουσας, το υπόλοιπο της εγγυήσεως που καθο-

ρίζεται στο σημείο 1, στοιχείο β', του διατακτικού της παρούσας διατάξεως στην περίπτωση κατά την οποία, πριν από τη λήξη της αυτόθι τασσομένης προθεσμίας, η προσφεύγουσα τεθεί υπό δικαστική εκκαθάριση χωρίς να έχει συστήσει την εν λόγω εγγύηση.

4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 17 Φεβρουαρίου 1995.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça